

[Statsministeren.]

at forfatningsforslaget kunne forelægges i rigsdagssamlingen 1950—51, at der i grundloven blev fastsat en valgretsalders til rigsdagen på 23 år, at valgretsalders til folkevalgte offentlige forsamlinger her i landet følger bestemmelsen om valgretsalders til rigsdagen, at der i de dengang forelagte forslag om ændringer i menighedsrådsloven og loven om kommunale valg blev fastsat en valgretsalders på 23 år, og at disse love blev gennemført, som sket er, i afvigte rigsdagssamling. Det var endvidere en forudsætning, da denne aftale blev truffet, at partierne, såfremt der ikke opnåedes enighed om en løsning af grundlovssagen, fremtidig skulle være frit stillet med hensyn til spørgsmålet om valgretsalders.

Da nu arbejdet i de 5 underudvalg ikke er blevet afsluttet, og da der ikke er truffet bestemte aftaler om arbejdets videreførelse, er de nævnte partier enedes om, at vi i sommerens løb skal gøre et alvorligt forsøg på at nå til enighed om en ny grundlov. Under alle omstændigheder er vi enige om, at problemet, om der kan skabes enighed om en ny grundlov, skal være fuldt klarert inden den 15. september. Jeg er taknemlig for, at tilsagn herom er givet mig fra alle sider. Jeg er helt enig med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard om, at alle gode kræfter nu må forenes om at søge tilvejebragt en sådan enighed. Troen med hensyn til, om det kan lykkes, kan være forskellig hos de forskellige politiske partier. Jeg kan på regeringens vegne meddele, at vi vil sætte alle kræfter ind på at nå til en sådan enighed. Under alle omstændigheder er vi interesseret i at få klarhed over dette problem, inden rigsdagssamlingen skal åbnes i oktober måned 1950.

Vi trænger til en ny forfatning i dette land af mange, mange grunde: den forhistoriske valgretsalders, vi stadig har, problemet om Grønland, som vi har talt om de sidste dage ved Grønlandslovforslagens gennemførelse, og endelig, fordi vi i foråret 1951 står overfor nye landstingsvalg, og disse landstingsvalg bør være de sidste valg, der gennemføres i dette land med den høje 35 års valgretsalders.

Jeg takker for det tilsagn, partierne har givet mig om, at der skal skaffes klarhed over, hvorvidt en sådan forfatningsændring kan blive gennemført, og jeg gentager tilsagnet fra regeringens side om, at vi vil deltage i dette arbejde og virke for, at enighed kan tilvejebringes, og under alle omstændigheder, at klarhed skabes inden 15. september i indeværende år.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen):

Under debatten i det høje ting i eftermiddags har nogle af ordførerne omtalt sydslesvigske spørgsmål. Ordføreren for venstre, det ærede medlem hr. Sønderup mente, at de transporter af flygtninge, som for tiden finder sted fra Slesvig-Holsten, talmæssigt betyder meget lidt og formentlig for en betydelig dels vedkommende sker fra Holsten. Det ærede medlem hr. Anker Lau ønskede en udtalelse fra mig om, hvorvidt de meddelelser, der har været fremme i pressen i de seneste dage angående antallet af de flygtninge, der er flyttet bort fra Slesvig-Holsten, og dem, der er kommet til, er rigtige.

De pågældende pressemeddelelser er til dels vildledende. I anledning af de ærede medlemmers udtalelser vil jeg gerne meddele de senest foreliggende tal.

Ifølge den slesvig-holstenske landsregerings statistikker er antallet af flygtninge i landet Slesvig-Holsten i løbet af året 1949 gået ned med godt 28 500. Af disse 28 500 blev godt 15 000 ført til den franske zone med de organiserede transporter, der begyndte i juli 1949. For Sydslesvig alene viser statistikkerne, at flygtningetallet i løbet af året 1949 er gået ned med 17 500, hvoraf 6 800 blev ført til den franske zone med de organiserede transporter, der begyndte i juli måned 1949.

Som bekendt har den danske regering efter forudgående aftale stillet to togstammer til rådighed for den slesvig-holstenske regering for derved at yde et positivt og konstruktivt bidrag til lettelsen af den store flygtningebyrde. Hver af disse to togstammer er i stand til at transportere 400 flygtninge ad gangen. Desuden har vi erklæret os rede til at afholde omkostningerne til forplejningen af de flygtninge, der transporteres med de danske tog, og aflønningen af det fornødne ledsagepersonale. For året 1950 er truffet den ordning, at ialt 300 000 flygtninge skulle flyttes fra de tre hårdest belagte vesttyske lande, Slesvig-Holsten, Niedersachsen og Bayern, til andre lande i Vesttyskland, og af disse 300 000 skulle halvdelen tages fra Slesvig-Holsten. Borttransporten skulle finde sted fra foråret, når den værste frost var forbi, og indtil vinteren satte ind i december 1950. De to danske tog blev sat ind på deres første transport den 14. marts, og fra denne dato og til i dag er der med dem transporteret ialt 6 379 flygtninge fra Slesvig-Holsten til Sydtykland fordelt på 20 transporter. Af disse knap 6 400 flygtninge er 3 228 eller godt halvdelen kommet fra Sydslesvig foruden dem, der kan være kommet med fra den nordlige del af Rendsborg kreds.